

ที่ อป ๐๐๒๗.๐๐๓ /ว. ๑๐๗๔

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ถนนอู่ทอง ตำบลหอรัตนไชย อ.อย. ๑๓๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ประกาศกรมควบคุมโรคเรื่อง การป้องกันโรคที่เกิดในฤดูร้อน

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทุกแห่ง และสาธารณสุขอำเภอทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศกรมควบคุมโรคเรื่อง การป้องกันโรคที่เกิดในฤดูร้อน จำนวน ๑ ชุด

เนื่องจากขณะนี้เป็นช่วงเวลาที่เข้าสู่ฤดูร้อน อากาศที่เปลี่ยนแปลงหากประชาชนดูแลรักษาสุขภาพอนามัยไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะเด็กและผู้สูงอายุอาจทำให้เกิดการเจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆได้ เช่น โรคอุจจาระร่วงโรคอาหารเป็นพิษ โรคบิด ไข้รากสาดน้ำยหรือไฟฟอยด์ และโรคพิษสุนัขบ้า

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฯ จึงขอส่งสำเนาประกาศกรมควบคุมโรคเรื่อง การป้องกันโรคที่เกิดในฤดูร้อน มาพร้อมหนังสือนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกัน และควบคุมโรคที่เกิดในฤดูร้อน และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ บน Web site http://www.ayo.moph.go.th/disease_ctr/index.php ให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน และประชาชนทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ.

ขอแสดงความนับถือ

(นายประศิทธิ์ คงเคารพธรรม)

นายแพทย์ เชี่ยวชาญด้านเวชกรรมป้องกัน

ปฏิบัติราชการแทน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มงานสนับสนุนวิชาการด้านควบคุมโรค

โทร. ๐-๓๕๕๔-๑๕๖๐ ต่อ ๑๐๙

โทรสาร. ๐-๓๕๕๔-๒๗๓๑

สำเนา

ประกาศกรมควบคุมโรค เรื่อง การป้องกันโรคที่เกิดในฤดูร้อน

เนื่องจากขณะนี้เป็นระยะเวลาที่ย่างเข้าสู่ฤดูร้อน ซึ่งสภาพอากาศที่ร้อนและแห้งแล้งนี้เหมาะสมแก่การเจริญเติบโตและแพร่ระบาดของเชื้อโรคหลายชนิด ดังนั้น ในบางพื้นที่ของประเทศไทยที่ประสบกับภาวะแล้งในช่วงฤดูร้อน อาจจะเกิดการระบาดของโรคติดต่อต่างๆได้ โดยเฉพาะโรคติดต่อทางอาหารและน้ำ เช่น โรคอุจจาระร่วง โรคอาหารเป็นพิษ ปิดไข้รากสาดน้อย หรือไข้ไทฟอยด์ และโรคติดต่อจากสัตว์สูงศุกน ได้แก่ โรคพิษสุนัขบ้า หรือโรคกลัวน้ำ เป็นต้น

กรมควบคุมโรคมีความห่วงใยในสุขภาพและอนามัยของประชาชนในช่วงฤดูร้อนนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงขอแจ้งให้ประชาชนระมัดระวัง ดูแลในเรื่องความสะอาดของอาหารน้ำดื่ม และภาชนะในการใส่อาหาร ตลอดจนให้มีการใช้ส้วมที่ถูกสุขลักษณะและขอแนะนำให้ทราบถึงอาการสำคัญและวิธีการป้องกันโรคที่จะเกิดในฤดูร้อน ดังนี้

๑. โรคติดต่อทางอาหารและน้ำ

๑.๑ สาเหตุและอาการของโรค

ก. โรคอุจจาระร่วง

เกิดจากเชื้อต่างๆ เช่น แบคทีเรีย ไวรัส protozoa และหนอนพยาธิ สามารถติดต่อได้โดยการรับประทานอาหารหรือดื่มน้ำที่มีเชื้อโรคปนเปื้อนเข้าไป อาการสำคัญคือ ถ่ายอุจจาระเหลว ตั้งแต่ ๓ ครั้งขึ้นไปต่อวัน หรือถ่ายเป็นน้ำ หรือถ่ายมีมูกปนเลือดแม้เพียง ๑ ครั้ง อาจมีอาเจียนร่วมด้วย อาจมีอาการเพียงเล็กน้อย จนกระทั่งมีอาการรุนแรงถึงเสียชีวิตได้

ข. โรคอาหารเป็นพิษ...

ข. โรคอาหารเป็นพิษ

เกิดจากพิษของเชื้อแบคทีเรีย เช่น เชื้อซาลโมเนลล่า เชื้อรา เท็ด หรือสารเคมีที่ปนเปื้อนอยู่ในอาหาร สามารถติดต่อได้โดยการรับประทานอาหารที่ปนเปื้อนเชื้อเข้าไปซึ่งมักพบในอาหารที่ปรุงสุก ๆ ดิบ ๆ จากเนื้อสัตว์ที่ปนเปื้อนเชื้อ เช่น เนื้อกะ เนื้อหมู เนื้อวัว และไข่ เป็นต้น ไข่ไก่ รวมทั้งอาหารกระป่อง อาหารทะเล และน้ำนมที่ยังไม่ได้ผ่านการฆ่าเชื้อ นอกจากนี้อาจพบในอาหารที่ทำไว้ล่วงหน้านานๆ และไม่ได้แช่เย็นไว้ และไม่ได้อุ่นให้ร้อนพอ ก่อนรับประทานจะทำให้เป็นโรคนี้ได้ อาการสำคัญคือ มีไข้ ปวดท้อง เนื่องจากเชื้อโรคทำให้เกิดการอักเสบที่กระเพาะอาหารและลำไส้ นอกจากนี้ มีอาการปวดศีรษะ ปวดเมื่อยตามเนื้อตัว คลื่นไส้ อาเจียน อุจจาระร่วง ซึ่งถ้าถ่ายมากจะเกิดอาการขาดน้ำและเกลือแร่ได้ และบางรายอาจมีอาการรุนแรง เนื่องจากมีการติดเชื้อ และเกิดการอักเสบที่อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ช้อและกระดูก ถุงน้ำดี กล้ามเนื้อ หัวใจ ปอด ไต เยื่อหุ้มสมอง และเมื่อเชื้อเข้าสู่กระเพาะโลหิต จะทำให้เกิดโลหิตเป็นพิษ ซึ่งอาจทำให้เสียชีวิตได้ โดยเฉพาะเด็กทารก เด็กเล็ก และผู้สูงอายุ

ค. โรคบิด

เกิดจากเชื้อบิด ซึ่งเป็นเชื้อแบคทีเรียหรือมีบा สามารถติดต่อได้โดยการรับประทานอาหาร ผักดิบหรือน้ำดื่มที่มีเชื้อโรคปนเปื้อนเข้าไป อาการสำคัญคือ ถ่ายอุจจาระบ่อย อุจจาระมีมูกหรือมูกปนเลือด มีไข้ ปวดท้องแบบปวดเบ่งร่วมด้วยและบางคนอาจเป็นโรคนี้แบบเรื้อรังได้

ง. อหิวาตกโรค

เกิดจากเชื้ออหิวาตกโรคซึ่งเป็นเชื้อแบคทีเรีย สามารถติดต่อได้โดยการรับประทานอาหาร หรือดื่มน้ำที่มีเชื้อปนเปื้อนเข้าไป อาการสำคัญคือ ถ่ายอุจจาระเป็นน้ำคราвлามาก ส่วนใหญ่ไม่มีอาการปวดท้อง ไปจนกระทั่งมีการถ่ายอุจจาระเหลวเป็นน้ำขาวข้าว อาเจียนมาก และมีอาการขาดน้ำและเกลือแร่รุนแรง คือ กระหายน้ำ กระสับกระส่าย อ่อนเพลีย ตาลึกโอล ผิวหนังเที่ยวย่น ปัสสาวะน้อย หรือไม่มีปัสสาวะ หายใจลีกผิดปกติ ซึ่งจะรบกวนการทำงานของหัวใจ อาการเหล่านี้เกิดขึ้นรวดเร็ว ผู้ป่วยจะอยู่ในภาวะช็อค หมดสติ เนื่องจากเสียน้ำไปมาก สำหรับในรายที่มีอาการรุนแรงอาจถึงแก่ความตายในเวลาอันรวดเร็ว ถ้าไม่ได้รับการรักษาทันท่วงที

๑. ไข้ไทฟอยด์ หรือ ไข้รากสาดน้อย

เกิดจากเชื้อทัยฟอยด์ ซึ่งเป็นเชื้อแบคทีเรีย สามารถติดต่อได้โดยอาหารและน้ำที่ปนเปื้อนอุจจาระและปัสสาวะของผู้ป่วย อาการสำคัญ คือ มีไข้ ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยตามตัว เป็นอาหาร ผู้ป่วยอาจมีอาการท้องผูก หรือบางรายอาจท้องเสียได้ ผู้ป่วยที่เป็นโรคนี้เรื้อรังจะมีเชื้อปนกอกมากับอุจจาระและปัสสาวะเป็นครั้งคราว ซึ่งจะทำให้ผู้นั้นเป็นพาหะของโรคได้ถ้าไปประโคนอาหารโดยไม่สะอาด หรือไม่สุก ก็จะทำให้เชื้อทัยฟอยด์แพร่ไปสู่ผู้อื่นได้

โรคติดต่อทางอาหารและน้ำดังกล่าวข้างต้น แม้ว่าจะมีสาเหตุของการเกิดโรคต่างกัน แต่จะมีวิธีการติดต่อที่คล้ายคลึงกัน คือ เชื้อโรคจะเข้าสู่ร่างกายได้โดยการรับประทานอาหาร หรือต่ำน้ำที่ปนเปื้อนเชื้อเข้าไป เช่น อาหารที่ปรุงสุกๆ ติบๆ เช่น ลาบ ก้อย หรืออาหารที่มีแมลงวันอม หรืออาหารที่ทำไว้ล่วงหน้านานๆ โดยไม่ได้แซเย็นไว้ และไม่ได้อุ่นให้ร้อนพอ ก่อนรับประทาน ทั้งนี้ ผู้ที่ป่วยเป็นโรคดังกล่าวข้างต้น สามารถแพร่เชื้อได้ทางอุจจาระ และหากเป็นผู้ประโคนอาหารหรือพนักงานเสิร์ฟอาหารก็จะมีโอกาสแพร่เชื้อให้ผู้อื่นได้มาก

๑.๒ การรักษา

๑. ในระยะเริ่มแรกที่มีอาการอุจจาระร่วง หรืออาเจียนเล็กน้อยควรให้ผู้ป่วยต่ำน้ำ หรืออาหารเหลวที่มีอยู่ในบ้านมากๆ โดยอาจเป็นน้ำชา น้ำข้าว น้ำแกงจืด น้ำผลไม้ หรือข้าวต้ม และให้ต้มสารละลายน้ำตาลเกลือแร่ (โอ อาร์ เอส) ในสัดส่วนที่ถูกต้อง โดยใช้ผงน้ำตาลเกลือแร่ ๑ ช่อง ผสมกับน้ำต้มสุกเย็น ๑ แก้ว (๒๕๐ มิลลิลิตร) หรือเตรียมสารละลายเกลือแร่เอง โดยการผสมน้ำตาลทราย ๒ ช้อนโต๊ะ เกลือป่นครึ่งช้อนชา ละลายกับน้ำต้มสุกเย็น ๑ ขวดน้ำปลากรดและให้ผู้ป่วยต่ำบ่อยๆ เพื่อเป็นการทดแทนน้ำและเกลือแร่ที่สูญเสียไป เนื่องจากการถ่ายอุจจาระบ่อยครั้ง สารละลายน้ำตาลเกลือแร่ที่ผสมแล้ว ควรดื่มให้หมดภายใน ๑ วัน ถ้าเหลือให้เททิ้ง แล้วผสมใหม่วันต่อวัน การรักษาดังกล่าวจะทำให้ผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น แต่ถ้าผู้ป่วยยังถ่ายบ่อย และมีอาการมากขึ้น เช่น อาเจียนมากขึ้น ไข้สูงหรือซัก หรือเกิดอาการขาดน้ำ ควรนำไปตรวจรักษาที่ศูนย์บริการสาธารณสุข สถานีอนามัย หรือโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้บ้านโดยเร็วที่สุด

๒. เด็กที่ดีมั่นแม่ ให้ดีมั่นแม่ต่อไปร่วมกับป้อนสารละลายน้ำตาลเกลือแร่ บ่ออย่า สำหรับเด็กที่ดีมั่นแมง ให้ผสมน้ำตามปกติ แต่ให้ดีมเพียงครึ่งเดียวของปริมาณที่เคยดีมแล้วให้ดีมสารละลายน้ำตาลเกลือแร่ลับกันไป (ไม่ควรผสมสารละลายน้ำตาลเกลือแร่ลงในนมสด)

๓. เริ่มให้ผู้ป่วยรับประทานอาหารอ่อนย่อยง่าย เช่น โจ๊ก หรือข้าวต้ม ภายใต้ ๔ ชั่วโมง หลังจากดีมสารละลายน้ำตาลเกลือแร่ เพื่อช่วยให้ลำไส้ได้อาหารและฟื้นตัวได้เร็วขึ้น

๔. หยุดให้สารละลายน้ำตาลเกลือแร่ เมื่อผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น เช่น ถ่ายน้อยลง แล้วเป็นตัน หลังจากนั้นให้รับประทานอาหารอ่อนย่อยง่าย โดยกินครั้งละน้อยๆ และเพิ่มจำนวนเมื่อ

๕. ไม่ควรกินยาเพื่อให้หยุดถ่าย เพราะจะทำให้เชื้อโรคยังคงอยู่ในร่างกาย ซึ่งจะเป็นอันตรายมากขึ้น

๖. การใช้ยาปฏิชีวนะ ควรอยู่ในการดูแลของแพทย์

๑.๓ การป้องกัน

๑. ล้างมือให้สะอาดทุกครั้งก่อนปฐมภูมิ รับประทานอาหาร หรือก่อน เตรียมนมให้เด็ก และภายหลังจากการเข้าห้องน้ำหรือห้องส้วมทุกครั้ง

๒. ดีมน้ำที่สะอาด หรือน้ำดีมสุก รับประทานอาหารที่สะอาด และสุกใหม่ๆ ไม่ควรรับประทานอาหารสุกๆ ดิบๆ โดยเฉพาะอาหารที่ปูรุจจากเนื้อสัตว์ หรืออาหาร ที่มีแมลงวันตอม หากต้องการจะเก็บรักษาอาหารที่ปูรุจสุกแล้ว ให้รับประทานในวันต่อไป ควรใส่ไว้ในภาชนะที่ปิดมิดชิด เก็บไว้ในตู้เย็น และนำมาอุ่นให้ร้อนก่อนรับประทานทุกครั้ง และการ เก็บอาหารที่ปูรุจสุกแล้ว ควรแยกจากอาหารหรือวัตถุดิบที่ยังไม่ปูรุจ เพื่อไม่ให้เกิดการ ปนเปื้อน

๓. การกำจัดของเสีย เศษอาหาร และสิ่งปฏิกูลรอบๆ บริเวณบ้านทุกวัน เพื่อมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน และป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรค

๔. ถ่ายอุจจาระในส้วมที่ถูกสุขาภิบาล(ส้วมชีม) ทุกครั้ง เพื่อไม่ให้เป็นการ แพร่โรคจากผู้ป่วยได้

๕. สำหรับผู้ประกอบอาหาร และพนักงานเสิร์ฟอาหาร ควรหมั่นล้างมือก่อนจับต้องอาหารทุกครั้ง ดูแลรักษาความสะอาดภายในครัว และอุปกรณ์เครื่องใช้ในการประกอบอาหาร ตลอดจนกำจัดขยะมูลฝอย เช่นอาหารทุกวัน และหากมีอาการอุจจาระร่วงควรหยุดปฏิบัติงานจนกว่าจะหายหรือตรวจไม่พบเชื้อในอุจจาระ

๖. ผู้ประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ โรงงานผ้าสัตว์ จำหน่ายเนื้อสัตว์ รวมไปถึงร้านอาหาร ทุกประเภท ควรดูแลสุขาภาพอนามัยของสัตว์เลี้ยงไม่ให้เป็นโรคติดต่อ และหมั่นทำความสะอาดสถานที่ประกอบการ ให้มีการบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย และกำจัดขยะมูลฝอยบริเวณโดยรอบ เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน

๗. สำหรับผู้ประกอบการรับเหมา ก่อสร้าง ควรจัดให้มีน้ำดื่มที่สะอาด มีส้วมที่ถูก สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ดี ส้วมถูกสุขาภิบาล น้ำดื่มสะอาด (เช่นน้ำผึ้งผลผลิตอรุน ๐.๒ - ๐.๕ ส่วนในล้านส่วน) รวมถึงอนามัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบกิจการนั้นๆ

๘. แหล่งผลิตหรือจับสัตว์น้ำได้แก่ บริเวณสะพานปลา เรือประมง จะต้องมีสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ดี ส้วมถูกสุขาภิบาล น้ำดื่มสะอาด (เช่นน้ำผึ้งผลผลิตอรุน ๐.๒ - ๐.๕ ส่วนในล้านส่วน) รวมถึงอนามัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบกิจการนั้นๆ

๒. โรคพิษสุนัขบ้า หรือโรคกลัวน้ำ

๒.๑ สาเหตุและการของโรค

เกิดจากเชื้อไวรัสโรคพิษสุนัขบ้า เป็นโรคติดต่อจากสัตว์เลือดอุ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สัตว์เลี้ยงสุกตัวยังน้ำนม ติดต่อมากสุคน โดยถูกสัตว์ที่มีเชื้อโรคพิษสุนัขบ้ากัด ช่วงหรือสัตว์เลี้ยงบริเวณที่มีแผลรอยช้ำน หรือน้ำลายของสัตว์ที่มีเชื้อโรคพิษสุนัขบ้าเข้าตา ปาก จมูก สัตว์ที่นำโรคที่สำคัญที่สุด ได้แก่ สุนัข รองลงมาคือแมว และอาจพบในสัตว์อื่น ๆ หลายชนิด ทั้งสัตว์เลี้ยง เช่น หมู แมว ควาย และสัตว์ป่า เช่น ลิง ช้าง กระรอก กระแต เป็นต้น เมื่อคนได้รับเชื้อแล้ว และไม่ได้รับการป้องกันที่ถูกต้อง ส่วนใหญ่จะมีอาการปรากว หลังจาก การรับเชื้อ ๑๕ - ๖๐ วัน บางรายอาจนานยิ่งกว่า ๑๐ วัน หรือนานเป็นปี ผู้ป่วยที่เป็นโรคนี้ขณะนี้ยังไม่มียารักษาได้ ผู้ป่วยต้องเสียชีวิตทุกราย จะนั้น การป้องกันโรคจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

อาการที่สำคัญของโรคในคน เริ่มด้วยอาการปวดศีรษะ มีไข้ต่ำๆ เจ็บคอ ปวดเมื่อยตามตัว เป็นอาหาร อ่อนเพลีย อาการที่พบบ่อยๆ คือคันบริเวณบาดแผลที่ถูกกัด ซึ่งแผลอาจหายสนิทไปนานแล้วต่อมาลุก laminate ไปที่อื่น ๆ ผู้ป่วยจะเgamma ใจจนเลือดออกซิบ และมี

อาการกลืน...

อาการกลืนลำบาก เพราะกล้ามเนื้อที่ลำคอและกล่องเสียงหดและเกร็งตัว อย่างตื่นเต้นแต่กลืนไม่ได้ทำให้มีอาการกลืนน้ำลายฝูมปาก บววน้ำลายปอย กระวนกรรવาย ตื่นเต้น ใจคอหงุดหงิด หายใจเร็ว ประสานสัมผัสจะไวต่อการกระตุน ทำให้ตกใจง่ายและสะตุ้งผวา เมื่อถูกลม หรือได้ยินเสียงดัง กล้ามเนื้อแขนขาเกร็งกระตุก ระยะหลังจะเป็นอัมพาตหมดสติ และเสียชีวิตภายใน ๒ - ๗ วัน นับจากเริ่มแสดงอาการ

วิธีสังเกตสุนัขหรือแมวที่เป็นโรคกลั้วน้ำคือ ระยะแรก สัตว์จะมีนิสัยผิดไปจากเดิม ต่อมากจะมีอาการ ตื่นเต้น ตกใจง่าย กระวนกรรવาย กระโดดบัดลมหรือแมลง กินของแปลกๆ เช่น เศษไม้หิน ติน ทราย กัดทุกสิ่งทุกอย่างที่ช่วงหน้า กินอาหารได้น้อยลง ม่านตา เปิดขยาย อาจจะไวต่อแสงและเสียง ระยะสุดท้ายจะมีอาการอัมพาตทำให้เสียงเห่าหอนผิดปกติ หลังแข็ง หางตก ลิ้นห้อย โดยคางจะห้อย น้ำลายไหลซึม กลืนไม่ได้ ขาดริการแข็ง อ้าปากค้าง ชาสัน เดินไม่มั่นคง อาการอัมพาตจะลุก lame ไปทั่วตัว และจะล้มลง ชัก และตายภายใน ๑๐ วัน นับตั้งแต่วันเริ่มแสดงอาการ อย่างไรก็ตามสัตว์บางตัวอาจมีอาการแบบชืมโดยแสดงอาการระยะตื่นเต้นสั้นหรือไม่แสดงอาการเลย ชุกซ่อนตัวอยู่ในที่มืดและเงียบๆ ไม่กินอาหาร อาจเอาเท้าตะกรุยคอกล้ามกระดูกติดคอ โดยไม่มีอาการดูร้ายให้เห็นจะกัดคนต่อเมื่อถูกรบกวน ดังนั้น จึงต้องให้สนใจระมัดระวังต้องไปพบแพทย์หลังถูกกัดเช่นกัน

๒.๒ การป้องกัน

๑. นำสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัข แมว ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าอย่างน้อยปีละครั้ง ตาม พ.ร.บ.โรคพิษสุนัขบ้ากำหนด เจ้าของต้องนำสุนัขไปรับการฉีดวัคซีนเข็มแรก เมื่อสุนัขอายุ ๒ - ๔ เดือน และควรฉีดกระตุ้นหลังจากการฉีดเข็มแรก ๑-๓ เดือน

๒. ระวังบุตรหลานไม่ให้เล่นคลุกคลีกับสุนัข หรือสัตว์เลี้ยงที่ยังไม่ได้ฉีดวัคซีน หรือไม่ทราบประวัติการฉีดวัคซีน ควรนำสัตว์ที่นำมาเลี้ยงไปรับการฉีดวัคซีนโดยเร็วที่สุด เพราะสัตว์ที่ได้รับวัคซีนถูกต้องแล้วประมาณ ๑ เดือน จึงจะมีภูมิคุ้มกันต่อโรคนี้ และถ้าไม่ต้องการให้สุนัขมีภูมิคุ้มกัน ควรนำไปคุมกำเนิด เช่น ทำหมัน ฉีดยาคุม

๓. ควรทึ้งชัย เศษอาหาร ในที่ที่มีฝาปิดมิดชิด หรือ กำจัดโดยการฝัง หรือเผาเพื่อป้องกันไม่ให้เป็นแหล่งอาหารของสุนัขจรจัด และดูแลสุนัขอย่างรับผิดชอบ ไม่ควรปล่อยให้ก่อความรำคาญเสียหายต่อผู้อื่น

๔. เมื่อถูกสุนัข...

๔. เมื่อถูกสูนัข หรือสัตว์เลี้ยงถูกด้วยนมกัด ให้รีบล้างแผลด้วยสบู่และน้ำสะอาด หลาย ๆ ครั้ง เช็ดให้แห้งแล้วใส่สารละลายไอโอดีนที่ไม่มีแอลกอฮอล์ เช่น โพวีโน ไอโอดีน หรือยารักษาแผลสดอื่น ๆ แทน พร้อมทั้งติดตามหาเจ้าของสูนัขที่กัดเพื่อสอบถามประวัติการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสูนัขบ้าและประวัติอาการของสูนัขเพื่อเฝ้าสังเกตต่อไปแล้วรีบไปพบแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ใกล้ที่สุด เพื่อรับคำแนะนำในการฉีดวัคซีนและอีมูโนโภบูลินป้องกันโรคพิษสูนัขบ้า และถ้าต้องได้รับการฉีดวัคซีน และอีมูโนโภบูลิน จะต้องไปให้ครบตามนัดหมายและปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

๕. ควรกักขังสูนัขหรือแมวที่กัดไว้เพื่อศึกษาการอย่างน้อย ๑๐ วัน โดยในระหว่างนี้ ควรให้อาหาร และน้ำตามปกติ แต่ต้องระมัดระวัง และไม่คลุกคลีด้วย ถ้าสัตว์มีอาการผิดปกติให้รีบไปพบแพทย์ทันที และถ้าสัตว์ตาย ในระหว่างนี้ ให้ตัดหัวส่งตรวจ กรณีที่มีอาการชัดเจน หรือเป็นสัตว์ป่า หรือไม่มีเจ้าของ และกักขังไม่ได้ให้ฝากทันทีแล้วรีบตัดหัวส่งตรวจ ทั้งนี้โปรดระวังอย่าทำให้สมองและ เพราะจะทำให้ตรวจสอบไม่ได้ และในการตัดหัวสัตว์ส่งตรวจนั้นควรสวมถุงมือกันน้ำหรือใช้ถุงพลาสติกหุ้มมือ ขณะทำการตัด (ผู้ที่มีบาดแผลที่มือไม่ควรแตะต้องสัตว์นั้น) และนำถุงพลาสติกครอบส่วนหัวสูนัขก่อนใช้มีดคมฯ ตัดตรงรอยข้อต่อระหว่างหัวกับคอ รับถุงพลาสติกที่ครอบส่วนหัวสูนัขไว้ และนำไส้ลงในถุงพลาสติกหนา อีกชั้นหนึ่ง ไม่ควรใช้มีดปังก์ หรือขวนสับ เพราะอาจกระเด็นเข้าปากและตาได้ ใส่หัวสัตว์ลงในถุงพลาสติก รัดปากถุงให้แน่น และใส่ภาชนะที่มีความเย็น เช่น กระติกที่มีน้ำแข็งอยู่ เพื่อกันไม่ให้เน่า รีบส่งห้องปฏิบัติการตรวจโรคพิษสูนัขบ้าทันที

๖. เมื่อพบเห็นสูนัข หรือสัตว์มีอาการที่คิดว่าจะเป็นโรคนี้ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์หรือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข องค์การบริหารส่วนตำบล หรือเทศบาลทราบโดยด่วน เพื่อดำเนินการควบคุมโรคไม่ให้แพร่ไปที่อื่นและติดตามคนที่ถูกสูนัขตัวดังกล่าวกัด ช่วน มารับการฉีดวัคซีน

๗. ถ้าพบถูกสูนัขกัดควรแนะนำให้รีบล้างแผล ใส่ยา และไปพบแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ที่ศูนย์บริการสาธารณสุข หรือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โดยเร็ว

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕
(ลงชื่อ) สมศักดิ์ อรรถศิลป์

สำเนาถูกต้อง

(นางอัญชณา อ่อนละออ)

(นายสมศักดิ์ อรรถศิลป์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมควบคุมโรค